UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

dentium,nõ aũt collateraliũ,ſeu extraneorum,locus
eſt collationi,ad tradita per doc.poſt glo.& ibi Alex.
in l.ſi emancipati.C.de coll.& per totũ ibi,& ff.eo.itẽ
confertur ſolum id,quod quis habuit ab eo,de cuius
ſucceſſione tractatur, dũmodo ille ſit de aſcendenti-
bus, uel de deſcendentibus, ut in d.l.ut liberis, ibiq;
Alex.C.de coll.& hæc eſt uera regula in materia col-
lationis,& habetur per D.Card.& Abb.in c.cũ oẽs.ex
tra de conſtit.ſuper ſolutione ꝯtrarij de l.fi.ff.de coll.
bono.Reſpectu verò donationis,an bona donata de-
beant conferri,concludo, ꝙ quoad partẽ donatã ipſi
ſer Mapheo, cui ſimul cum D.Clara fuit facta dona-
tio,ut in inſtrumẽto donationis,collatio locum non
habet,tum quia ipſe non eſt de deſcendentibus, nec
de aſcend entibus,tum quia ipſe non vult,nec poteſt
ſuccedere vnà cum filiabus Iacobi,ut patet.Reſpectu
verò partis bonorũ donatorũ ipſi D.Claræ, quæ vult
ex teſtamẽto unà cũ alijs ſuccedere,cõcludo,ꝙ reſpe
ctu bonorũ ſibi à Baptiſta patruo donatorũ,ipſa non
tenetur illa conferre,quamuis illi ex teſtamẽto ſucce
dere uelit,ea ratione,quia ipſa non eſt de liberis,nec
de deſcendentibus, ſiue aſcendentibus Baptiſtæ, per
prædicta.Reſpectu autẽ partis bonorũ ſibi donatorũ
à patre ſuo Iacobo,cui uult unà cum alijs ex teſtõ ſuc
cedere,concludo etiã ipſam non teneri ad illorũ bo-
norũ collationẽ,quia licet filius,qui uult patri ſucce-
dere,teneatur cõferre ſibi donata, quãdo illa ſibi fue
runt in uita acquiſita,tamẽ non tenetur cõferre illa
donata,ſiue alia,quæ habuit à patre, & quæ ſibi poſt
mortẽ fuerũt acquiſita,& ideò dos,& donatio ob cau
ſam conferũtur. d.l.ut liberis.C.de col.& expreſsè ha
betur per Alex.& alios in d.auth.ex teſtamẽto. Card.
in d.c.cum omnes. ſed Iacobu, per ſtipulationẽ pro-
miſit D.Claræ,& ſer Mapheo dimidiam bonorũ hæ-
reditatis poſt mortem ſuã,& ſub cõditione,ſi ipſe Ia-
cobus, & frater ſuus Baptiſta deceſſerit ſine filijs ma-
ſculis,uel cũ filiabus naſcituris, ut in dicto inſtrumẽ-
to continetur,ex cuius uerbis conſtat,promiſſionẽ il
lam donationem continere,ut per Bar.Imol.& alios
in d.l.ſtipulatio hoc modo.in 2.col.& talem promiſ-
ſionẽ,& donationem factã fuiſſe ſub conditione,quę
erat poſt mortem dicti Iacobi, & Baptiſtæ extincta,
prout ſæpius pręſupponunt, & demonſtrant uerba in
ſtrumẽti, & propterea ante euentum conditionis,&
ſic ante illorum mortem bona ipſi Claræ,ſeu ſer Ma-
pheo donata non potuerunt in uita ipſius Claræ ac-
quiri,ſed ſolum poſt mortẽ.l.cedere diem.ff.de uerb.
ſig.cum ſi.ibi allegatis.& §.ſub conditione. Inſtit.de
uerb.ob.cum ibi not.ergo illorum collationi non eſt
locus per pręedicta.Præterea ex quo donatio facta fuit
per Iacobũ ipſi Claræ filiæ poſitæ in poteſtate,ea non
potuit niſi poſt mortẽ acquiri ipſi Claræ per tex.in d.
l.donationes quas parentes.& in d.l.ſi filiæ.cũ ibi not.
cum alijs, quæ ſupra dixi. ergo ipſa non tenetur illa
D.Alexandræ,& D.Mariæ conferre, ſed ſolum tene-
tur conferre partem dotis, quam habuit à patre, ſeu
de bonis patris, quia illa fuit ſibi in uita acquiſita, &
effectũ fuit patrimoniũ ſuum,iuxta tex.in l.põponius
philadelphus.ff.fami.erci.cum ibi not.l.3.ſed utrũ.ff.
de minoribus. Alex.in l.1.& in auth.ex teſtõ.in pen.
col.poſt Bart.C.de coll.glo.& doct.in l.2.C.de inoff.
dona. ¶Vltimo non obſtat, ꝙ promiſſio, ſeu dona-
tio D.Claræ facta fuerit in caſu, quo ipſi donatores
nõ haberent alias filias fœminas, & ſine alijs filiabus
fœminis deceſſerint, qa ſi cum alijs filiabus fœminis
deceſſerint,uoluerunt omnes filias æqualiter debere
admitti, ſed in caſu noſtro Iacobus ultra D.Claram
deceſſit cum alia filia fœmina,uidelicet cum D.Ale-
xandra,item cũ D.Maria eius nepte nata ex alia eius
filia, ergo non poteſt D.Clara dici uocata ad dictam
dimidiam bonorũ donatorum, quia non eſt ue
ipſi deceſſerint ſine alijs filiabus,ex quo Iacobu
una etiam tantum filia dęceſſit. l.non eſt ſine li
ff.de uerb.ſig.l.1.cum ibi not.C.de condit.inſe
cum pater.§.rogo.ff.de leg.2.cum ſi.Quia reſpo
tur,& facillimè,quod uerba inſtrumenti tollun
cultatẽ,nam in eo dicitur,ſi uerò cum alijs filiab
minis ex legitimo matrimonio naſcituris &c.
apparet,ꝙ contrahentes habuerunt relationẽ a
21 ſcituras,non autem ad iam natas, † hoc.n.parti
naſcituris eſt futuri tẽporis, & ideò non debet
teritum trahi. l.1.cum ibi no. per doct.ff.quod
iur.quia conditionem importare dicitur,ut no
titia teſtamento.in prin.in gl.fi.ff.de leg.2. ¶N
ſtat,ꝙ in parte narratiua inſtrumenti dicatur,ſi
habuerint,uel aliquis eorum filiam, uel filias h
rit legitimas, & naturales ex legitimo matrim
ut ſupra &c.& ſic non fit ibi mentio de naſcitur
22 reſpondetur, ꝙ † per illa uerba,ut ſupra, dicitur
tita qualitas præcedens,hęc enim uerba declara
reſtringunt diſpoſitionem ad caſum expreſſum
poſitum iuxta ea,quæ habẽtur in conſi.52.inter
ſilia Alex.in 4.uol.in 6.col.Decius in conſ.182.
de Anch.in conſi.311.Sed ſupra in præcedẽtibu
ximè dictũ fuerat, & ex legitimo matrimonio
turos &c.ergo & in filiabus idem debet dici rep
& maximè,quia poſtea in parte diſpoſitiua inſtr
ti de naſcituris dictum fuit, & præcedentia dec
tur per ſequentia.l.ſi ſeruus plurium.in fi.ff.de l
cum vulgaribus. Quare ex omnibus prædictis p
ſos arbitros laudandũ eſt ad fauorem D.Claræ,
Maphei agentium,ꝙ ipſis debeatur dimidia bo
Iacobi, & tertia bonorum Baptiſtæ cum reſerua
ne legatorum,prout in dicto inſtrumento, & co
quenter ꝙ ipſi D.Mariæ debeatur legatum libra
quadringentarum quinquaginta ſibi in teſtam
Iacobi factum, & dicta D.Clara teneatur confer
midiam dotium ſuarum,& parafrenalium,de q
in inſtrumento, ex quo illam habuit à Iacobo p
ſuo,cui vult unà cum D.Alexandra ex teſtamẽto
cedere,prout ſupra plenè dictum,& oſtenſum fu

SVMMAE.

1 *Dos habita à patre eſt profectitia, & conferenda ab illa, q*
lit patri etiam ex teſtamento ſuccedere.
2 *Et eſt aduentitia, & non conferenda,quando pater fuiſſet*
tus illam ſoli filię, & non ſibi reſtitui.
3 *Dos aduentitia, & habita ab extraneo, & ab alio,quàm*
non confertur.
4 *Pau.de Caſ.in l.vt liberis.C.de coll.in 2.col.dicens dotem*
etiam ab extraneo debere conferri,declaratur.
5 *Dos data à patruo dicitur aduentitia tanquam ab extrane*
cta,& ſoli nepti acquiritur,neque confertur.
6 *Et non cenſetur data contemplatione patris,ſi patruus*
fuit illam ſibi,& hæredibus ſuis,non autem patri reſti
7 *Filiofamilias datum quando cenſeatur aduentitium, &*
templatione ſui, & non patris datum, & nu.9.& 15.
8 *Dos poteſt filiæfamilias etiam in uita patris acquiri.*
10 *Cauſa finalis ex præfationibus colligitur.*
11 *Collatio non habet locum in quærendis poſt mortem illius,*
ſucceſſione agitur, & nu.21.& 22.
12 *Donatio,ſeu conceſſio duobus copulatiuè facta cẽſetur*
dimidia facta,et uni in ſolidum,ſi alter illã non accept
13 *Collatio inter quos,& in quibus locum habeat,& in*
& num.16.
14 *Conferre qui teneantur.*
17 *Collatio non habet locum inter liberos, quando ſucced*
tranei ex capite unde ognati,uel unde cognati.
18 *Donatio propter merita à liberis in ſucceſſione aſcenden*
confertur.
19 *Collatio an inter collaterales,et in ſucceſſione collateraliũ*

beat, quando ipſi ad ſucceſsionem æqualiter ſunt ex teſtamento vocati.

0 *Collatio ſolum fit de eo, quod quis habuit principaliter ab illo, vel cōtemplatione illius, de cuius ſucceſsione, et hæreditate agitur.*

1 *Donatio cauſa mortis, & donatio inter viuos collata poſt mortem, aut ſub conditione, quæ ſolum poſt mortem poteſt uerificari, non confertur: Et quid ſi conditio illa ex diſpoſitione, & mente donantis, & concedentis deberet ad tempus donationis, & conceſſionis retrotrahi, nu. 24. uſque ad nu. 32. & 33.*

2 *Donatio facta à patre filio, ſeu filiæ à poteſtate non confertur.*

3 *Legata non conferuntur.*

4 *Conditio caſualis in contractibus retrotrahitur ad tempus celebrati contractus, & illud attenditur, non autem tempus conditionis adimpletæ.*

5 *Maximè quando diſponentes id uoluerunt.*

Et quando id uoluiſſe dicantur.

7 *Conditiones retrotrahi ad tēpus conceſsionis, & diſpoſitionis quoad quem effectum intelligantur.*

Collationi an, & quando ſit locus, & quando non in ijs, quæ conceduntur, ſeu debentur ſub conditionibus, vſque ad nu. 33.

8 *Dominij acquiſitio requirit factum hominis, & duo eiuſdem rei domini in ſolidum eſſe non poſſunt.*

9 *Obligatio, & hypotheca ex ſimplici contractu acquiritur.*

0 *Poſſeſsionis acquiſitio factum hominis requirit, & illa penes duos in ſolidum eodem tempore, & reſpectu eſſe non poteſt.*

1 *Conditio ſui natura, & regulariter retrotrahibilis in donatione facta per patrem filio, ſeu filiæ in poteſtate non retrotrahitur.*

3 *L. 2. §. id quoque. ff. de colla. bonc. declaratur.*

EPITOME.

Collationi locū eſſe in dote data à patre, ſed nō in data à patruo, nec in rebus datis, ſeu cōceſſis ab vtroque debitis poſt illorum, & ſub conditione ſolum poſt eorum mortem adimplenda, hic demonſtratur.

CONSILIVM LIIII.

Vtrum Do. Clara, quæ uult unà cum ſorore ex teſtamento Iacobi patris, & Baptiſtæ patrui in bonis, & hereditate illorum ſuccedere, teneatur conferre dotem librarū mille ſibi datam, & pro qua parte. Secūdo utrum teneatur conferre illam dimidiam hereditatis & bonorum mobilium, & immobilium, quā dicti Iacobus pater, & Baptiſta patruus D. Claræ, & Mapheo eius marito dederunt, tranſtulerunt, & cōſignauerūt ſub pactis, & conditionibus, de quibus habetur in inſtrumento publico ſcripto per ſer Polidorū notariū, ultra ea, quę aliàs in conſilio ſuper hac cā facto dixi.
1 quoad primum concludo, ꝙ † reſpectu partis dotis, videlicet librarum quingētarum, quas D. Clara habuit à Iacobo eius patre, ipſa eā partem conferre tenetur, qm̄ filia uolens ēt ex teſtamēto patri ſuccedere, tenet̄ illam dotem conferre, quā à patre habuit: cū ſit ꝓfectitia. l. filiæ dotē. iuncta auth. ex teſtō. cū l. fi. C. de colla. & per totū ff. de coll. dot. & de hoc non eſt dubitandum.
2 Si † tamen pater fuiſſet ſtipulatus illam ſoli filiæ & non ſibi reſtitui, tunc non teneretur cōferre, ſicut eadem ratione aduentitiam conferre non tenetur, argum. eius, quod uoluit Bald. in l. 2. §. quod ſi in patris. ff. ſolu. matr. ut refert, & ſequitur Alex. in auth. quod
3 locum in 4. col. C. de collat. Partem uerò dotis, † quā ipſa D. Clara, ſeu Mapheus eius maritus habuit à Baptiſta patruo, non tenetur conferre, quoniam dos illa non eſt profectitia, ſed aduentitia, quæ non confertur l. fi. C. de colla. & not. in d. l. filię dotem. & iō filia dotē quā habuit à matre, vel ab auo materno, tanquam aduentitiam non confert, ut in d. l. fi. cum ibi not. Nec
4 aduerſatur id, † qđ dixit Pau. de Caſtr. in l. ut liberis. C. de colla. in 2. col. qui vr̄ velle, ꝙ dos data ēt ab extraneo dēt ꝯferri, quāuis ſit aduentitia, qm̄, vt ipſe ſubijcit, illud corrigitur, ꝑ tex. in l. fi. C. eo. & illa ſua uerba, dum dicit, niſi cū agitur de hęreditate illius, ꝗ eā dedit, non debent intelligi de extraneo penitus, ſed de aſcendente quolibet ēt, qui non haberet in poteſtate qm̄ extraneus ī hac materia capitur tripliciter, ut voluit Bal. in l. ſi emācipati. in fi. 1. col. C. de coll. & ꝙ verba Pauli ita debeant intelligi, colligitur ex iis, quæ ipſe poſtea dixit. in d. l. ſi emancipati. in pen. col. in 2. cōbinatione ibi, quia non confertur, niſi cum agitur de ſucceſſione aſcēdētis, à quo dos prouenit, vt matris, uel aui materni, & idem hodie. ¶ Nec obſtat ēt, ſi diceretur, ꝙ Baptiſta patruus pro parte dotauit D. Clarā de bonis ſuis contēplatione Iacobi ſui fratris, arg. eorum, quæ habētur per Bar. per illum tex. in l. ſed ſi plures. §. in arrogato. ff. de uulg. & pupil. §. 1. Inſtit. ꝑ quas perſo. nob. acq. cum ſi. ergo ēt partē dotis, q̄ à patruo prouenit, tanquam quid profectitium, D. Clara cōferre debebit. d. l. filiæ dotē. & d. l. fi. ꝗa rn̄detur primo, ꝙ
5 † dos, quę à patruo prouenit, & nomine Claræ fuit ſtipulata, īmediatè, & pleno iure fuit aduētitia ipſi Clarę acquiſita, tanquā illi donata, & non patri ſuo, quia ab extraneo dicitur profecta, & nulli alteri fuit acquiſita, quàm ipſi Clarę. l. unica. §. accedit. C. de rei uxo. actio. ergo D. Clara partem illam dotis conferre non
6 tenetur. Secundo † ex quo Baptiſta fuit ſtipulatus dotem pro ſua parte reddi ſibi, ſeu hęredibus ſuis, & non patri, ex hoc conſtat ipſum non dediſſe dotē contemplatione Iacobi patris, qui præſens hoc paſſus fuit, & ꝯſenſit, ut in inſtrumento: ergo ex hoc infertur, dotē non eſſe profectitiam, nec pro parte ſua conferendā, quia Baptiſta illam dedit non, ut in caſu reſtitutionis acquireretur Iacobo, ſed ſibi, arg. eius, qđ dictū fuit ꝑ Alex. in d. auth. hoc locū. per no. à Bal. in d. l. 2. §. quod
7 ſi in patris. ¶ Tertio, † qn̄ id, quod datū fuit filiofamilias, expreſſè non apparet datū fuiſſe filio cōtemplane, & intuitu patris, tunc cenſetur aduentitium, & cōſequenter filio intuitu ſuimet datum, quando id datū ei fuit facta mentione patris ſimpliciter, ſed non patriæ ptātis, & datū erat tale, quod poterat ipſi filio in uita patris acquiri, ut no. uoluit Bar. in l. fi. C. de uſufr. cum ſi. ibi allega. Sed in caſu noſtro Baptiſta dotando pro parte D. Claram ſimpliciter de illius patre mētionem fecit, immò tanquam patruus dotauit illam nō ut filiam Iacobi expreſſè, ſed tāquam neptem ſuam, & dotando nullam fecit mentionē de patria poteſta-
8 te Iacobi erga D. Claram, & † dos eſt de illis, quæ poſſunt filię familias in uita patris acqri. l. Pōponius Philadelphus. ff. de dot. præleg. & dixi in conſilio prius facto, & probatur in d. l. filiæ dotē. cum ibi no. per Doc. & clari iuris eſt, itē Baptiſta fuit ſtipulatus illā ſibi reſtitui, ergo ipſe dicitur dotaſſe non contēplatione Iacobi fratris, ſed cōtēplatione Claræ eius neptis, & iō nō dicet̄ dos profectitia, ſed aduētitia, & cōſequēter non conferenda. d. l. fi. cū ijs, q̄ habētur in d. l. filiæ do-
9 tem. Præterea † qn̄ ſumus in dubio, an quis dederit filio cōtēplatione eius, uel patris, ſi expreſſa ſit aliqua cā, quæ tangat ipſum dantē, & ſic cōis inter ipſum, & eū, cui datur, tunc id præſumitur datū cōtēplatione filij, & non patris, ut colligitur ex ijs, q̄ uoluit Bart. in d. l. ſed ſi plures. §. in arrogato. & in d. l. fi. C. de vſufruct. ut quia quis dederit filio alterius ob conſanguinitatē quæ eſt inter ipſum, & filiū alterius, uel quia dederit illi tanquā cōſanguineo ſuo, ut probatur arg. c. requiſiſti. extra de teſt. Sed in caſu noſtro Baptiſta Clarā pro parte dotauit, non tanquā filia Iacobi, ſed tanquā neptē ſuā, & ſic ratione cōſanguinitatis, quā ſecū habebat, itē ꝑꝑ affinitatē ꝯhendā cū dicto Mapheo, ꝗ dictā Clarā in matrimoniū duxerit, ut ex principio inſtrumēti ꝓmiſſionis dotis, ac aliorū bonorū colligit̄, ut ibi in pręfatione, & pręambulo inſtrumēti habetur,
10 † ex quibus p̄fationibus, & pręambulis cā finalis colligit̄. l. fi. ff. de hære. inſti. & l. titia. in prin. ff. de uerb. ob.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

cum ſi.ergo concludendū eſt,ipſum Baptiſtā pro par
te dotaſſe Clarā nō principaliter contēplatione Iaco
bi fratris ſui, ſed contēplatione ipſius Claræ, & ob pa
rentelam,& affinitatē ſequutā inter ipſum,& dictum
Mapheū, & ideò ſequitur, ꝙ dos ab eo data fuit aduē
titia, & nō ꝑfectitia, & conſequenter nō conferenda
per prædicta. Et ex prædictis idē iudicandū eſt etiam,
ueluti infra dicetur, de illa parte bonorū mobiliū, &
immobiliū,& hęreditatis,quā Baptiſta poſt eius mor
tem dedit, & aſſignauit ipſi do. Claræ ſub cōditione,
ſi ipſe Iacobus decederet ſine filiis maſculis, & ſub a-
liis pactis,de quibus in inſtrumēto ſuperinde cōfecto
habetur,ut dicta aſſignatio dicatur ab eo facta contē
platione ipſius do. Clarę principaliter,& non Iacobi
per prædicta.Et hęc quoad primū dubium,utrum do.
Clara teneatur dotem librarū mille cōferre dicta ſuf-
ficiant.¶Capio ſecundū,an teneatur cōferre medie-
tatem bonorū mobilium,& immobilium,& hæredi-
tatis cōceſſam, & datā ipſi do. Claræ à Iacobo patre,
& à Baptiſta patruo,& nō recedēdo ab eo,quod prius
conſului,ſed illi adhęrēdo dico,do.Claram nō tene-
11 ri, quoniā † cum illud fuerit ei datū, ut poſt mortem
patris,& Baptiſtę acquiratur,& nō in eorū uita,ueluti
apertè dicitur in inſtrumēto,ſequitur,ꝙ illud etiā da-
tum titulo donationis, & ob cauſam nō eſt cōferen-
dum, nam quæ ueniunt quærēda poſt mortem eius,
de cuius ſucceſſione agitur,nō cōferuntur, & ideò le
gata,& donationes cauſa mortis,itē donata,& data à
patre filiæ in poteſtate nō conferūtur,quia acquirun-
tur poſt mortem teſtatoris, uel defuncti, ut plenè ha-
betur per Alex. poſt alios in authen.ex teſtamento.&
in l. ea demum.in l.ſi donatione. & in l. nec emanci-
pati.cū ſi.C. de colla. & l.paulus.ff.de colla.bon. eoq́;
magis prædicta uera erūt, ſi uolumus dicere ea fuiſſe
donata cauſa mortis propter illa uerba poſt mortem.
arg.l.1.& per totū.ff.de dona.cau. mor. quia donatio
cauſa mortis nō confertur, ut in d.l. ſi donatione. itē
quia uim relicti habet,ut not. in l.2.ff.de lega.1.& om
12 nes aſſentiunt. Prętérea † dicta dimidia bonorū, quę
fuit data nō ſolū à Iacobo, ſed ēt à Baptiſta, fuit data,
ſeu donationis titulo collata (qm̄ alia cauſa colligi
nō poteſt,iuxta ea,quæ habētur per Alex.in d.l.ſi do-
natione. & in l. ſtipulatio hoc modo concepta. ff. de
uerb.obl.& per aliquos poſt Bar.in d.authen.ex teſta-
mento.in cōſilio prius facto tetigi)nō ſolum ipſi Cla
ræ,ſed etiā dicto Mapheo præſenti,acceptāti,& ſtipu-
lanti eius nomine, ac nomine do. Claræ:quo fit,ut ta
lis cōceſſio,& donatio pro parte fuerit facta, & acqui
ſita ipſi Mapheo, & pro alia parte ipſi do. Claræ, ſi ea
illā habuit ratam, alioquin totū id in ſolidum fuiſſet
Mapheo acquiſitum,ut clarè colligitur ex iis, quæ uo
lunt Bar. Alex.& alij in d.l.ſi mihi, & titio. ff.de uerb.
obl.cum ſi.quæ allegare poſſem: ergo infertur, quòd
pro parte acquiſita Mapheo, quæ eſt dimidia totius
illius dimidiæ bonorū, non eſt de aliqua collatione
quærendū,nec dubitandum, quoniam pro parte illa
nulla eſt facienda collatio, tum quia ipſe non eſt de
deſcēdentibus, nec de aſcendentibus cōcedentium,
13 & donantium,&† collatio locū hēt ſolū inter aſcēdē-
tes,& deſcendētes,& non in ſucceſſione extraneorū,
& collateraliū,ut in d.l. ut liberis. & ibi Alex.& alij.&
in d.l.ſi donatione.& in d.auth.ex teſtamēto.ibiq́;per
14 totū C.& ff. de colla. tum quia † ſolū cōferre tenētur
illi,qui ſuccedūt,ſeu uolunt ſuccedere cū aliis deſcen
dentibus ad ſucceſſionē uocatis,ut notiſſimi iuris eſt.
& in l.1. auth. ex teſtamento. & per totum ff. & C. de
colla.ſed Mapheus nō eſt de inſtitutis, nec de uocatis
ad ſucceſſionē,ſed ipſa Clara,ergo reſpectu partis ac-
quiſitæ Mapheo fruſtra de collatione facienda quæri
tur. ¶Reſpectu uerò alterius dimidiæ totius dimi-
diæ bonorū,quæ eſt quarta pars omniū bonorū,
do. Claræ data,& donata dicitur,vtrum collation
locus, maius dubium eſſe poteſt,cum ipſa uelit e
ſtamento tàm Baptiſtæ, q̃ Iacobi ſuccedere una c
ſorore īſtituta. Sed adhuc ueriſſimū de iure eſſe a
tror, ꝙ ipſa nō teneatur de hac quarta quicquā c
ferre,primo quoniā illam habuit pro parte à Bap
eius patruo,& in dubio contemplatione ſui, & n
trui per ea,quæ dixi in primo dub. Secundo qui
debebatur,& erat acquirēda Claræ poſt mortē p
15 ut in dicto inſtrumēto habetur,ergò † nō poteſt
illi data cōtemplatione patris, cui uerè nihil era
quirēdum,cū poſt illius mortē acquiri deberet,
cludit Bar. in l.ſi.C. de uſufr. per tex. in l. mulier
prin.ff.ad treb. & in l.ſi mater.C. de inſti. Et quam
ipſa Clara tanquam hæres ex teſtamēto Baptiſta
parte uelit ſuccedere in hæreditate,& bonis Bap
patrui, tn̄ nō tenetur cōferre partē bonorū, q̃ ha
ex donatione ſeu donatione facta à Baptiſta, nā
eiuſq́; ſoror, & quædā alia hæres inſtituta nō ſun
deſcēdētib. Baptiſtę, ſed collaterales,& hęredes e
16 neæ,† inter quos, ſeu in quorū ſucceſſione colla
nullo modo locum habet,ut habetur per Bar.in l.
ter filium in ult. col.ff.de colla.do. & per Pau.de
ibique Alex.in l.ſi emācipati.C.de colla.Quinim
17 † inter liberos collatio locū non habet, qn̄ ſucce
non ut liberi, ſed ut extranei ex capite unde agn
uel unde cognati,ut per Alex. & alios in d.l. ſi ema
18 cipati. Itē † liberi in ſucceſſione aſcendentium n
cōferunt id, quod ut extranei habuerunt, uelu
donatio facta propter merita.ut in d.l.ſi donation
19 ibi Alex.poſt Bart. C. de colla.Nec ob.†vnū, quod
contrarium allegatur ex mente Decij. in d.l.ſi ema
cipati. contra communem opinion. docto.& co
Alex.& Paul. de Caſtr.ibi, quòd quando collater
ſunt ex teſtamēto vocati ad ſucceſſionem æquali
& vt æquis partibus ſuccedāt, tūc locus collation
ſe debet ex mēte defuncti,qui uoluit inter ſuos hæ
des æqualitatem ſeruari, qa concurrit ratio æquali
tis cōſeruādæ, ſup qua collatio eſt fundata, ut in
& in l.illud.C.de colla.Nā pro reſpōſione dico,qu
nullo caſu,nec ēt in proximè dicto collatio inter co
laterales, ſeu in ſucceſſione collateraliū locū hab
ut p Pau.de Caſt.in d.l.ſi emācipati. & Dec.ipſe at
ſtat cōem opi.eſſe in ꝯriū.nā collatio ſolū fuit inue
ta īter deſcēdētes eius,de cuius ſucceſſione agit,& r
æqualitatis ſeruādæ ſolū fuit ꝯſiderata inter deſcēd
tes,& nō inter collaterales, ad tradita p doct. ī d.
& in d.l.1.& arg.l.cū pater.§.dulciſſimis.ff. de lega
& auth.q̃ tertiæ.C.de colla.Præterea dato,ſed nō co
ceſſo,illud dictū Decij eſſe verū pp p̄ſumptā mētē
ſtatoris,tn̄ qn̄ de cōtraria illius mēte expreſsè con
ret,ſecus eſſet dēm,qa mens expreſſa facit ceſſare t
citā.l.cū filio.§.filio.ff.de vulg.& pup.Sed in caſu no
ſtro pater Iacobus,& Baptiſta patruus donauerunt
poſt mortē acquireretur, & uoluerūt donationē u
re ſolū reſeruatis legatis,& aliis in eorū teſtamētis d
ſpoſitis vltra dimidiā bonorū donatorū, ergo cōfer
nō tenetur.¶Minus ēt Clara illā partē bonorū, qua
Baptiſta habuit,tenebitur cōferre ſorori reſpectu hæ
reditatis,& ſucceſſionis paternæ, quoniā cū illā no
habuerit ex datione,ſeu donatione patris, ſed Bap
ſtæ patrui, ſequitur,ꝙ rōne ſucceſſionis paternæ no
teneatur illā partē bonorū cōferre,quam ab alio, h
eſt à Baptiſta habuit,tritum eſt enim in ore omnium
20 ꝙ†quis confert ſolum id, quod principaliter habu
ab eo,uel contemplatione eius,de huius hæreditat
& ſucceſſione agitur, & non id,quod ab alio habu
ut in d.l.ita demum.l. ſi donatione.l.filiæ doti. cū
no.&in l.fi.& p totū.C.de colla.quamuis de iure a

quo

quo aliter eſſet, ſecũdũ qđ hr̃ in d.l. filię dotẽ. ¶Vtrũ
aũt Clara partẽ illius dimidiæ, q̃ à Iacobo patre ſuo,
& de illius bonis habuit, conferre teneatur, maius eſt
dubium. Sed in hoc ɔcludo, eam non teneri, quãuis
ſimus in ſucceſſione aſcendẽtis, & pars illa prouenit
à Iacobo, de cuius ſucceſſione agitur, nam † hæc pars
21 non fuit acquiſita in uita patris, ſed poſt mortẽ, ut ex-
preſsè uoluit ipſe Iacobus, & colligitur ex uerbis cla-
ris dicti inſtrumenti in pluribus partibus, & iõ ſi fuit
donatio cã mortis, non dẽt conferri, ut uolunt oẽs, qa
habet uim relicti, ſi uerò fuit donatio inter uiuos ꝑꝑ
mortem iuxta l. ubi adhuc. de don. cau. mort. illam ẽt
non eſſe conferendã concludo, quia fuit donata poſt
mortem, item & ſub conditione caſuali, quę non po-
terat niſi poſt mortem donantium adimpleri, fuit. n.
facta dicta cõceſſio, ſeu donatio, ſi ipſi dantes, uel cõ
cedentes deceſſerint ſine filiis maſculis, ut in dicto in
ſtrumento hr̃, quę conditio nõ uerificatur, nec adim
pletur, niſi poſt mortem ipſorũ. l. ex facto, per totã le-
gẽ. ff. ad Trebe. c. in p̃ſentia. de prob. & c. Raynutius.
de teſta. cum ſi. ergo data, & donata ſub hac ɔditione
non ſunt conferẽda, Bar. in l. Paulus. ff. de colla. bon.
quia ea, q̃ ex donatione, vel legato, aut aliter acquirũ
tur poſt mortem eius, de cuius ſucceſſione agitur, nõ
conferuntur, ut uolunt Doct. cõiter Alex. & alij in d.
auth. ex teſtõ, & in d.l. ſi donatione, & l. paulus. ff. de
22 colla. bono. cum ſimilibus. & † iõ Alex. in dictis locis
concludit, & atteſtatur Doc. cõiter uelle, ꝙ quãdo pa
ter donat filio, ſeu filiæ in poteſtate ſimpliciter (quo
caſu talis donatio non ualet in uita, ſed morte patris
ɔfirmatur. l. ſi filiæ. & ibi Bal. C. famil. hercíſ.) talis do-
natio non confertur, quia filio poſt mortẽ patris acq-
ritur ad tradita per Alex. & alios in d. l. ſi emancipati.
23 Præterea † legata non conferuntur, quia poſt mortẽ
acquiruntur, Alex. in d. auth. ex teſtõ. & in d.l. ſi dona
tione. & eſt uerũ, ſed donatio facta filię in ptãte ualet
ut legatum, & relictum à patre. d.l. filię, ibiq; Bar. Bal.
& oẽs, ergo illa conferri non dẽt, ſed nos ſumus in do
natione facta filię, quæ non fuit ſimpliciter facta, ſed
poſt mortẽ, & ſub conditione, quæ non põt niſi poſt
mortẽ patris adimpleri, ergo ex quo acqſita fuit poſt
mortẽ Iacobi patris, non eſt hæredibus patris, hoc eſt
ſorori ipſius Clarę conferenda, ut in d.l. paulus. l. filię.
l. ea demum. C. de colla. & Alex. & alii in d.l. ſi eman-
24 cipati. ¶Non obſtat, ꝙ † ex quo ſumus in cõtractibus,
& in conditione caſuali, dẽt attendi tempus ſtipula-
tionis, & nõ tp̃s, quo condõ adimpletur. l. filius, & ibi
Doct. ff. de uerb. obli. cum ſi. conditio enim caſualis
ſui natura, & regulariter ad tp̃s actus celebrati retro-
trahitur. l. qui balneũ. cum ſim. & ibi Bar. ff. qui pot. in
25 pig. hab. Præterea † quando apparet, ꝙ diſponens ve-
lit debere attendi tempus diſpoſitionis, & non cõdõ-
nis adimpletæ, tunc condõ retrotrahitur, ut colligi-
tur ex uerbis Bar. in d.l. ſi filius. & ibi Imo. in ult. uerb.
26 at † in caſu noſtro conſtat ex uerbis, & ex mente ɔ̃hen
tium ipſos uoluiſſe, condõnẽ appoſitã retrotrahi ꝑꝑ
illa uerba ex nunc, prout ex tunc, & è conuerſo appo-
ſita nedum conceſſioni rei, ſed ẽt licentiæ, & faculta-
ti apprehendendi, & ingrediẽdi poſſeſſionẽ bonorũ
donatorum, quę uerba faciunt ɔdõnem aliàs ſui na-
tura non retrotrahibilem, qualis eſt condõ poteſtati-
ua, retrotrahi, & propterea caſualis ſic retrotraherẽt,
ut uoluit Bal. in auth. ɔ̃ rogatus. ad fi. C. ad trebel. & fa
cit, quod uoluit Alex. in l. 1. ad fi. C. de codicil. Igitur
propter hęc uerba in caſu noſtro cõdõ dicetur retro-
trahi ad tẽpus conceſſionis quoad effectum acquiſi-
tionis, & conſequenter ſaltem fictè bona donata à Ia
cobo ipſi Clarę dicentur ei acquiſita in uita ipſius Ia-
cobi, & conſequenter conferẽda erunt per prędicta:
Quia huic difficili obiectionis ſatis not. reſpondetur,
27 ꝙ † quamuis conditiones ſæpe, & regulariter retrotra
hantur ad tempus conceſſionis quoad effectum acq-
ſitionis. d.l. ſi filius. d.l. qui potior. & d.l. qui balneum.
& quando ſunt appoſita illa verba ex nunc, prout ex
tunc, tamen illa retrortactio dẽt intelligi fieri ſolum,
quoad acquiſitionem obligationis, ut in d.l. filius. cũ
ſimilibus. niſi eſſet cõdõ, quę non poſſet exiſtere in ui
ta patris, nam tunc retrotrahitur quoad obligationẽ
ſaltem quoad effectum conferendi, Bar. per illũ text.
in d.l. paulus. ſecus, ſi in uita poſſet adimpleri, nã tũc
retrotraheretur quoad effectũ collatiõis. l. 2. §. id quo
que. ff. eo. tit. Nec etiam condõ põt retrotrahi quoad
acquiſitionem dominij, qm̃ dominium non acquirĩ
niſi eo tempore, quo condõ adimpletur, & non retro
28 trahitur, † ne cõtingat, eodẽ tempore duos fuiſſe do-
minos in ſolidũ eiuſdẽ rei, ut in terminis uoluit Bal.
in l. 1. circa fi. C. an ſeruus ex fac. ſuo. quam declaratio
nem ſequitur expreſsè Alex. in d.l. qui balneum, ac ẽt
in d.l. ſi filius. remittendo ſe ad Bal. item quia acquiſi-
tio dominij requirit factũ hominis, hoc eſt tradõnẽ.
l. traditionibus. de pactis. & non ex ſimplici cõtractu
29 acquiritur, † prout fit obligatio, & hypotheca. l. licet.
§. ea obligatio. ff. de procurat. l. conſilio. ff. de cura. fu-
rio. & declarat Bar. & Bal. in l. qui aſſiduis. C. q potio.
in pig. hab. & idem ex identitate rõnis poteſt dici quo
30 ad acquiſitionem poſſeſſionis, † quæ ẽt requirit factũ
hominis, hoc eſt corpus iuribus uulgaribus, & nõ po
teſt eſſe penes duos in ſolidũ eodem tẽpore. l. 3. §. ex
cõtrario, & ibi plenè habetur cum ſi. ff. de acqui. poſſ.
& videtur de hoc tex. clarus in d.l. paulus. ff. de colla.
bono. In caſu igitur noſtro non eſt locus collationi,
quia cõdõ quoad obligationem, & acquiſitionẽ do-
minij nõ potuit retrotrahi, ſed bona donata fuerunt
ipſi Claræ acquiſita tempore, quo condõ fuit adim-
pleta, & ſic poſt mortem Iacobi, & Baptiſtæ. Prętereа
31 † Io. de Imo. in d.l. ſi filius. in 2. col. uer. in cõtractibus
aũt ponit unũ, quod nobis multũ inſeruit, dicit. n. ꝙ ĩ
donatione facta per patrem filio, ſeu filiæ in poteſta-
te conditio appoſita, quæ ſui natura, & regulariter re-
trotrahi ſolet, nõ retrotrahitur, qm̃ illa donatio mor-
te confirmatur, ſed nos ſumus in donatione facta per
patrem filiæ in poteſtate, & ſub cõdõne, & ultra in ea
fuit expreſsè conuentũ, ꝙ deberet acquiri poſt mortẽ
patris, ergo non debuit conferri, d. l. paulus. cum ſim.
32 ſupra alleg. Prętereа † etſi datum ſub conditione de-
beret conferri, quia cẽſetur acquiſitũ in uita propter
retrotractionẽ condõnis, tamen quando eſſet datũ,
& conceſſum ſub conditione extitura poſt mortẽ, itẽ
hoc ẽt expreſſo, ꝙ deberetur, & acquirerẽ poſt mor-
tem dantis, & concedentis, tunc id non eſſet conferẽ
dũ. d.l. paulus. d.l. ea demum. & d.l. nec emãcipati. cũ
ſi. Contrarium ergo poſſet procedere, quãdo aliquid
ſimpliciter fuiſſet datum ſub cõdõne caſuali, uel alia,
quæ poſſet impleri, & in uita, & poſt mortem, ut in d.
l. ſi filius. & in d.l. qui balneum. cum ſi. ſecus, ſi ſub con
ditione omnino poſt mortem extitura, ac ẽt eo ex-
preſſo, ꝙ datum, aut donatum deberet poſt mortem
acquiri, hoc. n. ꝙ poſt mortem debeat acquiri, per ſe
operatur, quòd nullo modo ſit conferendum d.l. pau
lus. cum aliis ſupra allegatis. ¶ Et ex prædictis tolli-
tur unum, quod multum uidetur ſtringere, quòd
illa uerba poſt mortem, & conditio, ſi deceſſerit ſi-
ne filiis, dicuntur adiecta non acquiſitioni, & tran-
ſlationi dominii, ſed petitioni, ergo ius, & domi-
nium fuit ipſi Claræ acquiſitum, quamuis petitio
non potuerit fieri, niſi conditione adimpleta, quia
reſpondetur, quòd non poteſt dici ius, ſeu domi-
nium fuiſſe ſtatim acquiſitum, ſed ſolum poſt mor-
tem, & adimpleta conditione, quia dominium ac-
quiri non potuit abſque traditione, & acquiſitio-

ne poſſeſſionis. l. traditio. de acq. rer. domi. & l. tra-
ditionibus de pactis: & in inſtrumēto non fuit appoſi
tum pactum ꝯſtituti, & ſic nō fuit facta ficta traditio,
ſed ſolū appoſitū pactū de ingrediendo, & apprehen-
dendo poſſeſſionē poſt mortē, & euentū ꝯdōnis, ex
qua apprehēſione, & ingreſſu, & nō ex ſimplici cā, ſeu
titulo ius, ſeu dñiū acquiritur. ¶ Aliud ēt non obſtat,
quod, ut intellexi, quidam aduocatus partis aduerſæ
in partibus adducebat, ꝑ quod dicebatur cōſiliū meū
decimum confundi, uidelicet allegando tex. in d. l. 2.
§. id quoque. ff. de colla. bono. iuncta. d. l. ſi filius, ut ēt
uidetur voluiſſe gl. in d. l. nec emancipati. C. de colla.
33 quia rñdetur primo, ꝙ † quoad acquirēdū alteri, puta
patri, aut domino inſpicitur tempus ſtipulationis, &
non conditionis. d. l. ſi filius. & d. l. 2. §. id quoque, ſed
quoad acquirendū ipſi ſtipulatori, hoc eſt filio inſpici
tur tēpus conditionis. d. l. paulus. & probatur in l. ſi rē
meā. ff. de uerb. ob. & eſt de mente Bal. in d. l. ſi filius,
& in l. ſi ſeruus communis. de ſtipula. ſeruo. & ſentit
gl. in d. l. ſi filius. allegando d. l. ſi rem: Nos aūt ſumus
in caſu, in quo quęrendū eſt filię, & nō patri, ut ꝯſtat,
ergo &c. Secundo reſpōdeo, ꝙ aut id, quod ſub ꝯdō-
ne debetur, poteſt impleri & uiuo, & mortuo patre,
& id confertur, quia potuit patri acquiri, & ita loquit̄
tex. in d. §. id quoque, aut ſub cōdōne omnino extitu-
ra poſt mortē patris, & id non confertur, quia non po
tuit patri acquiri, ita Bar. in l. pen. ff. de colla. bon. & rō
diuerſitatis colligitur ex iis, quę ſupra dicta fuerunt,
ex mente Bal. Alex. & aliorum, qui ſimpliciter cum
Bal. pertranſeunt. Et ita concludo ultra alia, quæ di-
cta fuere in conſilio deciſiuo, in quo rectè conſuluiſ-
ſe exiſtimo. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Promiſsio facta ſimpliciter abſque expreſsione alicuius cauſæ cenſetur facta ex cauſa donationis.*
2 *Pater emens rem pro filio ſimpliciter uoluiſſe donare præſumitur.*
3 *Donatio ſiue expreſſa, ſiue præſumpta inter patrem, & filium in poteſtate non ualet in uita patris irreuocabiliter, ſed morte illius confirmatur.*
4 *Niſi ea tacitè, uel expreſsè fuerit reuocata, & quomodo reuocari dicatur.*
5 *A voluntate præſumpta, & à iure ſpeciali facile receditur.*
6 *Dictio dummodo importat modum.*
7 *Modi effectus, & natura.*
8 *Satiſdatio fruſtra præſtatur, quæ præſtita nihil releuat.*
9 *Donatio non præſumitur ex perceptione fructuum ſolita facta ſciente, & patiente domino.*
10 *Donatio in dubio non præſumenda.*

EPITOME.

PROMISSIONEM factam filiæ in poteſtate eſſe inter ipſos donationem præſumptam, & ex eo, ꝙ pater in teſtamento ſuo filios, ſeu filias omnes æqualiter inſtituerit, & uoluerit eos in bonis ſuis ęquis portionibus ſuccedere debere, & illa inter eos eſſe cōmunia, cenſeri reuocatam adeò, ꝙ morte patris poſtea confirmari non potuerit, hic probatur.

CONSILIVM LV.

TITIA filia familias debitrix Sempronii in libris mille, & centum pro reſiduo cuiuſdam fundi per eam empti ꝯ̃xit matrimonium cum Caio, illiq́; fundum emptum in dotem dedit, pater autem ipſius Titiæ promiſit eam, & maritum indemnes eximere, & conſeruare à ſolutione dicti pretij, dummodo remaneāt ipſi patri tot fructus cuiuſdam poſſeſſionis ꝑ dictam Titiam conductæ, ex quibus poſſit ſe indemnem à dicta ſolutione conſeruare: Quo contractu facto, Titia ceſſit iura patri in dicta poſſeſſione, deinde ipſamet ſoluit certam pecuniarum ſummam dicto Sempronio creditori, ut ſupra, nulla patri proteſtatiōe facta,
ac etiam uiuens in communione cum patre fru
dictę poſſeſſionis, ex quibus pater debebat inde
conſeruari, habuit: Dubitatur modo, ex quo pe
tiam non ſtetit, cum ex eius parte ceſſio facta fu
nec conſtet patrem fuiſſe modo aliquo impedi
quominus potuerit fructus percipere, an pater,
eius hæredes teneantur indemnem conſeruare
Titiam filiam à ſolutione dictarum librarum m
& centum, & an compenſari debeant fructus, ſi
barentur accepti à dicta Titia filia patre præſen
conſentiente, an uerò potius donati dici debe
comprehendo utramque difficultatem, paucis
do, qm̄ ēt in paucis ueritas conſiſtit, concluden
eſſe arbitror ꝙ hæredes patris non teneantur co
uare Titiam prędictam indemnem à dictis libr
le, & cētum promiſſis pro reſiduo pretij dictæ p
ſionis per ipſam Titiam emptę, quoniam ſi uol
dicere patrem fuiſſe ipſi Titiæ obligatum ex pro
ſione illi facta per patrē, ut ſupra, neceſſe eſt pr
ponere talem promiſſionem continuiſſe, & co
re cauſam donationis inter patrem, & filiam, ti
1 † promiſſio facta ſimpliciter abſque expreſſio
cuius cauſæ cenſetur facta ex cauſa donationis.
2. §. ſiquis cum gl. & ibi Bar. ff. de excep. doli, & l.
2 de indebito. ff. de proba. tum quia † pater emens
pro filia ſimpliciter præſumitur uoluiſſe donare
l. filiæ cum ibi not. C. famil. herciſ. Sed hoc eſt iu
3 pertiſſimi, ꝙ † donatio expreſſa, ſiue præſumpta
patrem, & filiam in poteſtate in uita patris non u
irreuocabiliter, ſed morte illius cōfirmatur, ut c
ſus clarus in d. l. filiæ, ibiq́ue Doc. oēs, & per Bar
alios in l. frater à fratre. ff. de cond. indeb. ergo &
ſi diceretur, patrē Titiæ eſſe mortuum, & propt
huiuſmodi donationem fuiſſe ad utilitatem Tit
4 firmatam, reſpondetur, ꝙ † præſumpta donatio
tans ex emptione facta per patrem nomine filiæ
ſapit quandam ultimam uoluntatem, confirm
morte patris, niſi ea fuerit tacitè, uel expreſsè reu
ta: Et dicitur reuocata, quando pater poſtea mu
propoſitum. d. l. filiæ, & pater dicitur mutaſſe pro
tum quoad effectum reuocationis dictæ donatio
5 quando uſus fuit uerbis generalibus, quia † facile
luntate præſumpta, & à iure ſpeciali receditur. l. ſi
prin. ff. de leg. 2. ut quia pater poſtea teſtamentum
cerit, & filias omnes æqualiter inſtituerit, diſpon
do. n. ꝙ bona ſua ſint inter filias cōia, & in illis æ
ſuccedant, conſtat patrem mutaſſe propoſitum, &
uocaſſe illam donationem prępſumptam uni ex fil
bus, hoc eſt Titiæ factam, nā ante mortem patris
quod pater promiſit pro filia rem emendo, adhuc
eſſe in dominio, & in bonis patris, ergo illud app
tione bonorum patris continetur: ita volunt expre
Sali. & Bal. in d. l. filiæ. circa princ. & hoc ſuadet na
rali æquitas, & par charitas, & affectio filiarū argu
to. l. illud. C. cōia utriuſque iudi. & Sali. ibi inquit
eſſe uerius, & æquius. Prætera pater dictæ Titię p
miſit ipſam conſeruare indēnē, ut ſupra, dūmodo
ſi patri remaneat ius conductionis poſſeſſionum c
ductarum ab ipſa Titia ad effectū, ut pater poſſit
& cum fructibus introitibus, & lucris illarū ſe inde
releuare, ex quibus clarè īfertur, ꝙ dicta promiſſio
6 cta per patrē fuit modalis, nam † dictio dūmodo i
portat modum. l. cum ab eo. ff. de ꝯ̃h. emp. & Bar.
7 qbus. §. termilius. ī 2. col. ff. de ꝯdi. & demō. † de cu
effectu, & natura eſt, qm̄ modus reſpicit fauorē no
lius, ꝗ modū dēt adimplere, ſed illius, cuius reſpe
eſt adimplēdus, ꝙ is, ꝗ modū adimplere debebat,
poſſit cū effectu agere, niſi realiter, & cū effectu
ctè modū adimpleuerit, aut de adimplendo illū
ctè ſatiſdederit, ut latè hr̄ per Bart. per illum text.

§. ter-